

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΕΡΖΙΔΗΣ

Δημοσιεύτηκε Δευτέρα, 16 Φεβρουαρίου 2015 14:17

Σε πολλές συνεντεύξεις με έχουν ρωτήσει ποιο είναι το μυστικό τού να πετύχει κάποιος τα όνειρά του. Δεν ξέρω αν αυτό οφείλεται στο γεγονός το ότι κάποιος μπορεί να βλέπουν σε εμένα έναν άνθρωπο που κυνηγάει και έχει πετύχει κάποια από τα όνειρά του. Ίσως η συχνότητα της ερώτησης οφείλεται στο ότι το κυνήγι του ονείρου είναι ένα από τα διάφορα ζητήματα που προσπάθησα να αγγίξω στο τελευταίο μου μυθιστόρημα, με τίτλο *Άδεια δωμάτια*.

Η απάντησή μου είναι πολύ απλή και πάντα η ίδια. Το μυστικό για να πετύχουμε τα όνειρά μας είναι πρώτα απ' όλα να τα γνωρίζουμε. Αν τα γνωρίζουμε, τότε το μονοπάτι για να βαδίσουμε προς αυτά και να τα αγγίξουμε είναι ολόφωτο.

Ο Μάνος, ο ήρωας του *Άδεια δωμάτια*, περνάει μεγάλο μέρος της ζωής του έχοντας σπρώξει σε μία σκοτεινή γωνία του μυαλού το ένα και πραγματικό του όνειρο. Μία μέρα να γίνει συγγραφέας. Όταν, ύστερα από συνεχόμενα τυχαία περιστατικά στη ζωή του, βρίσκεται αντιμέτωπος με αυτή την αλήθεια που έχει θάψει μέσα του, η σύγκρουση με τη λάθος διαμορφωμένη ζωή του είναι πλέον αναπόφευκτη. Δεν έχει σημασία εάν το περιβάλλον του τον θεωρεί επιτυχημένο σε αυτό που έχει επιλέξει να κάνει. Ούτε το ότι έχει στα χέρια του δύναμη, εξουσία και ό,τι άλλο συνεπάγεται αυτό. Είναι έτοιμος να διαλύσει τα πάντα και να συγκρουστεί με όλα και με όλους όσοι πιστεύουν ότι έχει φτιαχτεί για κάτι άλλο πέρα από αυτό που του υποδεικνύει το όνειρό του.

Σημασία δεν θα έχει το αποτέλεσμα, αλλά το ότι βάδισε προς τα εκεί. Προς το φως της ύπαρξής του. Και ας χαθεί στον δρόμο...

Μα πάνω απ' όλα πιστεύει ότι οφείλει να συγκρουστεί με τον ίδιο του τον εαυτό. Ο μεγάλος του αντίπαλος είναι ο ίδιος και είναι υποχρέωσή του να κάνει την υπέρβαση. Να συγκρουστεί με όλο του το είναι και να κυριαρχήσει πάνω στις αδυναμίες του. Στη θνητή του φύση.

Ξέρει ότι οι πιθανότητες να κυριαρχήσει είναι ελάχιστες. Γνωρίζει ότι η σύγκρουση έχει αυτοκαταστροφικό χαρακτήρα. Δεν τον ενδιαφέρει, όμως. Μέσα από αυτή τη σύγκρουση θα νιώσει ότι ζει. Ότι θα υπάρξει και θα επιβιώσει στο πέρασμα του χρόνου. Και ότι πάνω απ' όλα θα μείνει συνεπής στη μία και μοναδική αλήθεια που καίει το είναι του. Θα προσπαθήσει να δώσει σάρκα και οστά στο όνειρό του.

Σημασία δεν θα έχει το αποτέλεσμα, αλλά το ότι βάδισε προς τα εκεί. Προς το φως της ύπαρξής του. Και ας χαθεί στον δρόμο...

Αυτό αντιπροσωπεύουν τα *Άδεια δωμάτια* και σε αυτούς τους ανθρώπους απευθύνονται. Στους ονειροπόλους, που είναι έτοιμοι να θυσιάσουν τα πάντα για να νιώσουν αξιοπρεπείς. Πιστεύει ο Μάνος:

«Κολυμπούσε όλο αυτό τον καιρό. Δεν είχε κρατήσει δυνάμεις για την επιστροφή. Τον ένοιαζε μόνο να κολυπήσει εμπρός. Εμπρός. Δεν θα γυρνούσε πίσω. Θα συνέχιζε να κολυμπάει προς τα εμπρός. Και αν δεν έφτανε ποτέ στην ακτή μπροστά του, αν χανότανε μέσα στον σκοτεινό φουρτουνιασμένο ωκεανό, θα ήτανε ευτυχισμένος. Θα ήτανε ευτυχισμένος, γιατί θα είχε παλέψει. Θα είχε κολυπήσει προς το όνειρό του».

<http://diastixo.gr/aprosopo-2/3486-xristos-terzidis>